

‘WS=សាច់’ នាវិវឌ្ឍប៉ែន

ធនការបច្ចេកទេស ជ.ឃត្តិក្រុម

WS:ราหู องค์เทพผู้มีฤทธิ์มาก เป็นอมตะ และไม่มีวันตาย หน้าในเทพไม่กี่องค์ที่สำเร็จจนเป็นพระหรหันน์ นับเป็นพระโพธิสัตว์ที่คนไทยรู้จักมาแสนนาน มีตำนานกล่าวถึง พระราหู ทั้งของพราหมณ์และ Hintha ได้เผยแพร่เข้ามาถึงเมืองไทยเมื่อครั้งอดีตการ

การนับถือบุชา พระราหู ที่ห่วงผลไม้เรื่องป้องกันเคราะห์ร้าย ดวงชะตาตก รวมถึงเชื่อถือในทางเพิ่มพูนทรัพย์สินเงินทอง บริบูรณ์ทั้งข้าวปลาอาหาร “ไม่มีอดอยากระยะจาก” เป็นที่รู้จักและรำลึกคุณวิเศษในการบุชา พระราหู ซึ่งจัดเป็น เครื่องรางของขลัง เป็น

หลวงพ่อน้อย วัดศีรษะทอง จ.นครปฐม

ที่นิยมในการเสาะหาบุษามากที่สุด ต้องยกให้ พระราหู ของ หลวงพ่อน้อย วัดศีรษะทอง พระเกจิอาจารย์ชื่อดังยุคเก่า แห่ง จ.นครปฐม ร่ำลือในด้านพุทธคุณ มีประสมการณ์เป็นที่อัจฉริย จนได้รับการยอมรับให้เป็นหนึ่งใน ชุดเบญจภาคีเครื่องรางของขลัง และนับเป็นวัดทุ่มคงในขณะที่ม่าแรง เป็นที่ต้องการมีความนิยมในการเสาะหามากที่สุดชนิดหนึ่ง

วัดศีรษะทอง ในอดีตซื้อ วัดหัวทอง สร้างในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น เมื่อครั้งที่ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช รัชกาลที่ ๑ ทรง

อัญเชิญ พระแก้วมรกต มาจากเมือง เวียงจันทน์ ได้มีชาวเวียงจันทน์ติดตาม อพยพมาส่วนหนึ่ง ตั้งหลักแหล่งอยู่ บริเวณแม่น้ำท่าจีน (ปัจจุบันกับน้ำ วันครชัยศรี)

ในขณะปลูกสร้างหมู่บ้านได้ขาด พญ เศียรพระ ที่เป็นทองคำ จึงดึงชื่อ หมู่บ้านตามเศียรพระที่พบว่า บ้าน หัวทอง เมื่อก่อสร้างหมู่บ้านเป็นที่ เรียบร้อยแล้ว จึงได้สร้างวัดเป็นศูนย์ รวมของชาวลาวที่นับถือพระพุทธ ศาสนา ได้ตั้งชื่อวัดตามหมู่บ้านว่า วัดหัวทอง ต่อมาภายหลังได้เปลี่ยน เป็นชื่อ วัดศีรษะทอง ในสมัยหลวง พ่อน้อย

เมื่อก่อสร้างวัดเสร็จ จึงได้ นิมนต์ หลวงพ่อไตร พระเกจิอาจารย์ ชาวเวียงจันทน์ ซึ่งท่านได้เดินทาง อพยพพร้อมกับชาวบ้าน นับเป็น เจ้าอาวาสรูปแรกของวัดศีรษะทอง วัดนี้ได้รับการดูแลก่อสร้างเป็นวัด สำคัญของ เมืองนครชัยศรี เรื่อยมา และรุ่งเรืองที่สุดในยุคของ หลวงพ่อน้อย จำนวนถึงปัจจุบัน

“พระราหู” หลวงพ่อน้อย วัดศีรษะทอง จ.นครปฐม

‘WS:ราหู’ หลวงพ่อน้อย วัดศีรษะทอง จ.

“พระราหู” หลวงพ่อน้อย วัดศีรษะทอง จ.นครปฐม

หลวงพ่อน้อย เป็นชาวครบทุม เกิดเมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ บิดาชื่อ “มา” มารดาชื่อ “มี” นามสกุล “นาวรัตน์” สืบทอดสายชาวเวียงจันทน์ ตั้งแต่ครั้งที่เข้ามาอยู่บริเวณบ้านหัวทอง โดยบิดาของ หลวงพ่อเป็นญาติกับหลวงพ่อไตร เจ้าอาวาสรูปแรก และได้สืบทอดวิชาการแพทย์แผนโบราณรวมถึงวิชา อาคมทางคงกระพันชาตรี เมื่อตามหานิยม ตามตำรา

ของ หลวงพ่อไตร ทำให้เป็นที่เคารพของชาวบ้าน โดยเรียกท่านว่า “พ่อหม้อ”

เมื่อหลวงพ่อน้อยเดินโดยบิน บิดาจึงได้สอนให้ท่านเขียนอ่านเล่าเรียนหนังสือและได้สอนวิชาอาคม รวมถึงศึกษาทำการรักษาโรคภัย

ด้วยความที่หลวงพ่อน้อยมีความสนใจ บิดาจึงได้ถ่ายทอดให้อายุ่งหมัดล้าน แคมพาไปเรียนเพิ่มเติม

“พระราหู” หลวงพ่อน้อย วัดศีรษะทอง จ.นครปฐม

“พระราหู” หลวงพ่อน้อย วัดศรีราชาทอง จ.นนทบุรี

‘พระราหู’ หลวงพ่อน้อย

วัดศรีราชาทอง จ.นนทบุรี

“พระราหู” หลวงพ่อน้อย วัดศรีราชาทอง จ.นนทบุรี

ของ หลวงพ่อไดร์ ทำให้เป็นที่เคารพของชาวบ้าน โดยเรียกว่า “พ่อหมื่น”

เมื่อหลวงพ่อน้อยเดินโดดขึ้น บิดาจึงได้สอนให้ท่านเขียนอ่านเล่าเรียนหนังสือและได้สอนวิชาอาคม รวมถึงศึกษาทำการรักษาโรคภัย

ด้วยความที่หลวงพ่อน้อยมีความสนใจ บิดาจึงได้ถ่ายทอดให้อายุ่งเหยิงด้วย แคมพาวไปเรียนเพิ่มเติม

กับ พระอาจารย์ลี เจ้าอาวาสรูปที่ ๓ ของวัดศรีราชาทอง ในสมัยนั้น นับว่า ท่านมีความรู้ในหลากหลายวิชา ดังแต่ ก่อนบวช จนเมื่อมีอายุเกิน ๒๐ ปี ในปี ๒๔๙๖ ท่านได้ออกสมบทที่วัดแค โดยมี พระอาจารย์ชัย พระอาจารย์เกิด วัดเจ้าราย เป็นพระกรรมวาจาจารย์ พระอาจารย์มุน วัดกลางคุเวียง เป็นพระอนุสาวานจารย์ ได้รับฉายาทางสงฆ์ ว่า “คุณธโชโต”

ระยะแรกจำพรรษาที่วัดแค และได้บ้ายกลับไปอยู่วัดไก่สี หมู่บ้านคือ วัดศรีราชาทอง ด้วยความที่ท่านชอบในการศึกษาเพิ่มเติม ท่านจึงเดินทาง

พิธีพุทธภัย เก พระคันธาราราช วัดพระบรมเจดีย์ พ.ศ.๒๕๗๖ ซึ่งท่านมีอายุน้อยที่สุดในงานนั้น

ตลอดเวลาที่ หลวงพ่อน้อย เป็นที่พึงของชาวบ้าน ทั้งทางรักษาโรคภัย ৎเคนะเคราะห์ รด้นมันต์ ให้ผู้ที่ดวงไม่ดี ดุฤกษ์ยามให้ชาวบ้านที่มาขอให้ท่าน แนะนำในการเริ่มต้นทำกิจการงานต่างๆ มีชาวบ้านมาร่วมทำบุญกับหลวงพ่อจำนวนมาก จนทำให้ วัด

“พระราหู” หลวงพ่อน้อย วัดศรีราชาทอง จ.นนทบุรี

ธุดงค์ไปตามสถานที่ต่างๆ เพื่อฝึกวิปัสสนากรรมฐาน

หลังจากกลับมาอยู่ที่ วัดศรีราชาทองไม่นาน เป็นเวลาที่เจ้าอาวาสองค์ก่อน ลาสิกขาพาดี ชาวบ้านจึง ต่างพร้อมใจขอให้ท่านรับ เป็นเจ้าอาวาสวัด ซึ่งขณะนั้นวัดมีสภาพทรุดโทรมมาก เพราะสร้างนานนาน และขาดการบำรุงรักษา

ในการรับตำแหน่ง เจ้าอาวาสของหลวงพ่อน้อย ไม่มีการบันทึกเอาไว้เป็น

หลักฐาน คาดว่าหลังปี ๒๕๑๐ เป็นต้นมา เมื่อหลวงพ่อน้อยด้วยความรุนแรงของวัดศรีราชาทอง ทำให้ท่านต้อง สร้าง เครื่องรางของขลัง แจกศิษย์และชาวบ้าน จนเป็นที่เคารพนับถือของชาวบ้านสืบต่อๆ มา จนเป็นที่รู้จัก มีชื่อเสียงเลื่องลือดังเดิมของหลวงพ่ออาชัยน้อย

อีกทั้งบ้างเป็นหนึ่งในพระเกจิอาจารย์ที่ได้รับนิมนต์ร่วมปุกุลเสกพระเครื่อง พิธีใหญ่อง จ.นนทบุรี คือ

ศรีราชาทอง และวัดไก่เดียงที่ท่านดูแล มีความเจริญรุ่งเรืองมากขึ้น

ผลงานทั้งหมดนี้ทำให้ท่านได้รับพระราชทานสมณศักดิ์ทางคณะสงฆ์และมีตำแหน่งเป็นเจ้าคณะตำแหนบนครราชสี ปักกรองวัดจนถึง พ.ศ.๒๕๔๘

จากการที่หลวงพ่อทำงานมาอย่างหนักในการก่อสร้างวัด ทำให้ร่างกายอ่อนแลง สุดท้ายท่านมรณภาพเมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๔๘ สิริรวมอายุ ๕๗ ปี พระยา ๗๒

ขอขอบพระคุณ ผู้อี้อี้เพื่อภาพและข้อมูล คุณแจ๊เสนา, คุณเด็ง รักษ์ศิลป์, คุณมด เชื้อค่าด, คุณโอม โนโลโก, คุณดังโอ๊ สะสมทรัพย์, คุณปีโป๊ นครปฐม และคุณแสง นครปฐม

(ยังมีอีก ฉบับวันอาทิตย์ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๐)